

עֲזְרֵי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

מִהַתְנַא הַאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוֹשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשׁוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לִהְיוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוֹנֵן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכו' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָוֶה גְּרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכו' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנ ע"ב - קנא ע"א
יראה שמא יגרום החטא

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סה) דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי
פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ תְּכַפֵּר. הֵא קָרָא קְשִׁיא, דְּלֹא
סוּפִיָּה רִישִׁיָּה, וְלֹא רִישִׁיָּה סוּפִיָּה. אֶלָּא דָּוִד בְּעָא
עַל גְּרַמְיָה, וּלְבַתֵּר בְּעֵיָא עַל כְּלָא. דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ
מִנִּי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא יַדְעָנָא בְּגַרְמֵי דְחֻבָּנָא, אֲבָל כַּמָּה
חֵיִיבִין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא, דְּאִתְּגַבְּרוּ חוּבֵיָּהוּ עַלְיָהוּ יְתִיר
מִנִּי. הוּאִיל וְכֹן, לִי (דף קנא ע"א) וְלַהוֹן, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר.

תָּא חֵיִי, בְּשַׁעְתָּא דְחֵיִיבִין סְגִיָּאִין בְּעֵלְמָא, אֵינּוֹן
סְלָקִין, עַד הֵהוּא אֶתֶר דְּסַפְרֵי דְחֵיִיבֵיָא
אִתְּפַתְּחוּ, כַּמָּה דֵּאֵת אָמַר, (דניאל ז) דִּינָא יְתִיב וְסַפְרִין
פְּתִיחוּ, וְהֵהוּא סִפֵּר (דִּינָא עֲלָה קִיּוּמָא), (כ"א לְעִילָא מְרִישִׁיָּה דְדָוִד
אֵיחָו) בְּגִינֵי כֶּךָ, דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל דָּא פְּשָׁעֵינוּ
אֶתְּהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב, בְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִין כֶּךָ לָא הֵימִין, אִי תִימָא
דְּלֹא הֵימִין בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא. אֶלָּא,
דְּלֹא הֵימִין בֵּיהּ בְּגַרְמִיָּה, דִּילְמָא יְחֻב, וְהֵהוּא חוּבָא,

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פְּשָׁעֵינוּ
אֶתְּהָ תְּכַפֵּר. הַפְּסוּק הַזֶּה
קְשָׁה, שְׂאִין סוּפּוֹ רִישׁוֹ
וְאִין רִישׁוֹ סוּפּוֹ. אֶלָּא דָּוִד
בְּקִשׁ עַל עֲצָמוֹ, וְאַחַר כֶּךָ
בְּקִשׁ עַל הַכֹּל (תהלים סה) דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי. אָמַר דָּוִד,
אֲנִי יַדְעָתִי בְּעֲצָמֵי שְׁחָטָתִי,
אֲבָל כַּמָּה רְשָׁעִים הֵם
בְּעוֹלָם שֶׁהִתְגַּבְּרוּ חֲטָאֵיהֶם
עַלְיָהֶם יוֹתֵר מִמֶּנִּי. הוּאִיל
וְכֹן, לִי וְלָהֶם, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר.

בֵּא רְאָה, בְּשַׁעָה שְׂרַבִּים
הָרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, הֵם עוֹלִים
עַד אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁסַפְרֵי
הָרְשָׁעִים נִפְתְּחוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ה'בית) דִּין יוֹשֵׁב
וְסַפְרִים נִפְתְּחוּ, וְאוֹתוֹ
סִפֵּר [הדין עומד עליה], [למעלה
מראשו של דוד הוא] מְשׁוּם כֶּךָ
דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל
כֵּן פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב כְּמוֹ כֵּן מְשׁוּם כֶּךָ לֹא הֵימִין. אִם תֵּאמַר שְׁלֹא הֵימִין בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - לֹא. אֶלָּא
שְׁלֹא הֵימִין בְּעֲצָמוֹ. אוֹלֵי יְחָטָא, וְאוֹתוֹ הַחֲטָא יִמְנַע אוֹתוֹ שְׁלֹא יָשׁוּב בְּשָׁלוֹם וְתִסְתַּלַּק

וּמִנֵּעַ לִיָּהּ, דְּלֹא יִתּוּב בְּשָׁלֹם וְיִסְתַּלַּק נְטִירוֹ מִיָּהּ,
 וּבִגִּין כֶּךָ, לֹא הַיָּמִין בְּגִרְמִיָּהּ. וְהָיָה יי לִי לֵאלֹהִים,
 אֲפִילוֹ רַחֲמֵי, כִּד אִיתּוּב בְּשָׁלֹם, אֲשׁוּי לְקַבְּלִי לְדִינָא,
 בְּגִין (ס"א דְהָא) דְּיִנָּא פְּלַח קַמִּיָּה תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְּׁתָּא לָא אֲצַטְרִיכְנָא
 לְדִינָא, כִּד אִיתּוּב לְבֵית אַבָּא, אֲתַכְּלִילְנָא
 בְּדִינָא וְאֲתַקְשֵׁר בֵּיהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָאוּ הֲכִי, אֲלֵא
 אָמַר, הַשְּׁתָּא אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא
 אֲצַטְרִיכְנָא לְנִטְרָא לִי, עַד דְּאִיתּוּב בְּשָׁלֹם לְבֵית
 אַבָּא, אֲבָל כִּיּוֹן דְּאִיתּוּב בְּשָׁלֹם, אֲתַכְּלִילְנָא רַחֲמֵי
 בְּדִינָא, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּרָא מְהִימְנָא, לְאַכְלִילָא כִּלָּא
 כְּחַד.

אֲכַלִּיל אֶת הַרְחָמִים בְּדִין, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּר נְאֻמָּן לְהַכְלִיל הַכֹּל יַחַד.

מִמֶּנּוּ הַשְּׁמִירָה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 לֹא הָאָמִין בְּעַצְמוֹ. וְהָיָה ה'
 לִי לֵאלֹהִים אֲפִלוֹ רַחֲמִים,
 כְּשֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֲשִׁים
 כְּנִגְדֵי אֶת הַדִּין, מִשּׁוּם [שְׁהִי]
 שְׂאֲנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב,
 כָּעַת אֵינִי צָרִיךְ אֶת הַדִּין.
 כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבֵית אָבִי אֲתַכְּלִל
 בְּדִין וְאֲתַקְשֵׁר בּוֹ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, לֹא כֶּךָ, אֲלֵא אָמַר,
 עַכְשָׁו אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
 עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיךְ שֶׁהַדִּין
 יִשְׁמַר אוֹתִי עַד שֶׁאֲשׁוּב
 בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. אֲבָל
 כִּיּוֹן שֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם,

ספר אור הזוהר (עמוד 103)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה

פח) המשך

לְכּוֹן תִּקְוֵן בִּישִׁיבְתוֹ סֹדֵר לְמוֹד מִיַּחַד שֶׁל גִּירְסָא בְּסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ בְּמִשְׁמְרוֹת לְלֹא הַפְּסֵק כָּלֵל מֵעַת
 לְעַתָּה, וְקִבַּע דְּבַר זֶה כַּתְּקֻנָּה הַרְאִשׁוֹנָה בִּישִׁיבְתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעְלַת הַדְּבַר בְּאַגְרַת לַחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה
 הַלְּשׁוֹן: "זֹאת הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל קַהְלוֹת קֹדֶשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זֶה טִמְנֵנוּ שׁוֹנְאִיָּהֶם, וּבּוֹדָאֵי הָיָה לָהֶם
 לְפַקֵּחַ עַל זֹאת וְלֹא יַחְדְּלוּ כִּי רַב הַדְּבַר וְעֵצוֹם מֵאֵד... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבַר הַזֶּה
 אַחֲרֵי גּוֹם, כִּי אֲנִי אֲלַמְּלָא נְתִישֵׁר חִילֵי הַיִּיטִי קוֹבַע דְּבַר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם
 יִקַּח אֶת הַעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יְכוּל
 לְעִשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קִשְׁיָה הוּא כָּלֵל".

גַּם אֲצַל תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכּוֹ מְצִינּוּ חֲבִיבוֹת מִיַּחַד לְלַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד, כְּבוֹד הַרַב
 הַקְּדוּשׁ מוֹרְנוּ הַרַב רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוּב וְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הַעִיד עַל עַצְמוֹ וְאָמַר:
 לְמַדְתִּי וְשִׁנִּיתִי ה"פְּרִי עֵץ חַיִּים" מֵאֵה וְאֶחָד פְּעָמִים.

בְּ"כִסָּא מְלֵךְ" תִּקְוֵן מ"ג כְּתָב, כִּי לְמוֹד הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׁבוֹן אִם
 יוֹבָה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֲפִלוֹ פְּרוּשׁ מֵאָמַר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקְוֵן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה
 בְּלַמּוֹד הַפְּשׁוּט שְׁנֵה תְּמִימָה, וּמְבִטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא מִפְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנג ע"א
מעלת ישיבת ארץ ישראל

תָּא חַזִּי, (תהלים קז) אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט, דְּנִטְרִי
מְהִימְנוּתָא דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין דְקֻדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, אִיהוּ מִשְׁפָּט. וּבְעֵי לִיה לְבַר נָשׁ לְנִטְרָא
דְלָא יִסְטִי לְאוֹרְחָא אַחְרָא, אֲלָא דִּיהָא נְטִיר מִשְׁפָּט,
בְּגִין דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ מִשְׁפָּט, דְכָל אֲרַחוּי
מִשְׁפָּט.

עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת, (תהלים קז) וְכִי בְכָל יְעַת יִכִּיל
בַּר נָשׁ לְמַעַבְד צְדָקָה. אֲלָא, מָאן דִּישְׁתַּדֵּל
בְּאוֹרְחוּי דְאוֹרֵייתָא, וְעֵבִיד צְדָקָה עִם אֵינּוֹן
דְאַצְטְרִיכוּ לָהּ, דְכָל מָאן דְעֵבִיד צְדָקָה עִם מְסַכְנָא,
אִסְגִּי הֵהִיא צְדָקָה לְעֵילָא וְתַתָּא.

תָּא חַזִּי, מָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בְּצְדָקָה, הֵהִיא צְדָקָה
דְעֵבִיד, סָלִיק לְעֵילָא, וּמָטָא לְעֵילָא לְהֵהוּא
אַתְרָא דִיעֵקֵב, דְאִיהוּ רְתִיכָא עֲלָאָה. וְאִמְשִׁיד בְּרַכָּאן
לְהֵהוּא אַתְר, מִמְּבוּעָא דְכָל מְבוּעִין. וּמֵהֵהִיא צְדָקָה,
אִמְשִׁיד וְאִרְפִּי בְּרַכָּאן לְכָל אֵינּוֹן תַּתָּאי, וּלְכָל רְתִיכִין
וּלְכָל חִילִין, וּכְלָהוּ אַתְבְּרַכָּאן וְאִתּוּסְפִין נְהוּרִין, בְּדָקָא
יָאוּת. בְּגִין דְכְלָהוּ אֲקִרוּ יְעַת, וְדָא הוּא דְכְתִיב, עוֹשֶׂה
צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

הַמְעֵין שֶׁל כָּל הַמְעֵינּוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצְדָקָה מִמְשִׁיד וּמְרַבֵּה בְּרַכּוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וּלְכָל
הַמְרַכְּבוֹת וּלְכָל הַחִילּוֹת, וְכֵלָם מִתְבְּרַכִּים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשׁוּם שְׁכָלָם נִקְרְאוּ יְעַת,
וְזֵהוּ שְׁפָתוֹב עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

בָּא רָאָה, אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי
מִשְׁפָּט - שְׁשׁוּמְרִים הָאִמוּנָה
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
מִשׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוּא מִשְׁפָּט, וְצָרִיךְ לְאָדָם
לְשָׁמֵר שְׁלֵא יִסְטֵה לְדַרְךְ
אַחֲרָת, אֲלָא שְׁיִהְיֶה שׁוֹמֵר
מִשְׁפָּט, מִשׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הוּא מִשְׁפָּט, שְׁכָל
דְרַכְיוֹ מִשְׁפָּט.

עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת - וְכִי
בְּכָל יְעַת יִכִּיל אָדָם לְעֵשׂוֹת
צְדָקָה? אֲלָא מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל
בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה צְדָקָה
עִם אוֹתָם שְׁצָרִיכִים אוֹתָהּ.
שְׁכָל מִי שְׁעוֹשֶׂה צְדָקָה עִם
הָעֲנִי, מְרַבֵּה אוֹתָהּ צְדָקָה
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

בָּא רָאָה, מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל
בְּצְדָקָה, אוֹתָהּ צְדָקָה
שְׁעוֹשֶׂה עוֹלָה לְמַעַלָּה
וּמְגִיעָה לְמַעַלָּה לְאוֹתוֹ
הַמְקוּם שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא
מְרַכְּבָה עַלִּיּוֹנָה, וּמִמְשִׁיד
בְּרַכּוֹת לְמְקוּם הַהוּא מִן

הַמְעֵין שֶׁל כָּל הַמְעֵינּוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצְדָקָה מִמְשִׁיד וּמְרַבֵּה בְּרַכּוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וּלְכָל
הַמְרַכְּבוֹת וּלְכָל הַחִילּוֹת, וְכֵלָם מִתְבְּרַכִּים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשׁוּם שְׁכָלָם נִקְרְאוּ יְעַת,
וְזֵהוּ שְׁפָתוֹב עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת.

בֹּא רֵאֵה, בְּזִמְנֵי שְׁהִיּוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה, הֵם הָיוּ
 מוֹשְׁכִים בְּרִכּוֹת מִמְּעַלָּה
 לַמָּטָה. וּכְשִׁי־צִאּוּ יִשְׂרָאֵל מִן
 הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, נִכְנְסוּ תַּחַת
 רְשׁוֹת אַחֲרֵת, וְנִמְנְעוּ
 הַבְּרִכּוֹת מִן הָעוֹלָם.

בֹּא רֵאֵה, יַעֲקֹב הָיָה תַּחַת
 רְשׁוֹת קְדוּשָׁה. כִּיּוֹן שִׁי־צִא מִן
 הָאָרֶץ, נִכְנְס לְרְשׁוֹת אַחֲרֵת.
 וְטָרַם שֶׁנִּכְנַס תַּחַת רְשׁוֹת
 אַחֲרֵת, הִתְגַּלָּה עָלָיו הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא בְּחִלּוֹם וְרֵאֵה כָּל
 מַה שֶׁרֵאָה, וְהִלְכוּ עִמּוֹ
 מִלְּאָכִים קְדוּשִׁים, עַד שִׁי־שָׁב
 עַל הַבָּאָר. וְכִיּוֹן שִׁי־שָׁב עַל
 הַבָּאָר עָלוּ אֵלָיו הַמַּיִם, וְכִן
 הָיָה מִלְּשָׁה, שֶׁמִּשָּׁם הִזְדַּמְּנָה לוֹ
 שְׁלָה לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ.

תָּא חַיּוּ, בְּזִמְנָא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אִינוּן
 הוּוּ מְשֻׁכֵי בְרִכְאָן מְלַעִילָא לְתַתָּא, וְכַד נְפְקוּ
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, עָאלוּ תַחּוֹת רְשׁוֹ אַחְרָא,
 וּבְרִכְאָן אֲתִמְנְעוּ מֵעֲלָמָא.

תָּא חַיּוּ, יַעֲקֹב הָוָה תַּחּוֹת רְשׁוֹ קְדִישָׁא, כִּיּוֹן דְנִפְק
 מֵאַרְעָא, עָאל בְּרְשׁוֹ אַחְרָא, וְעַד לָא עָאל
 תַּחּוֹת רְשׁוֹ אַחְרָא, אֲתִגְלִי עָלֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא
 בְּחִלְמָא, וְחַמָּא כָּל מַה דְחַמָּא, וְאִזְלוּ עִמֵּיהּ מִלְּאָכִין
 קְדִישִׁין, עַד דִּיתִיב עַל בִּירָא. וְכִיּוֹן דִּיתִיב עַל בִּירָא,
 סְלִיקוּ מִיָּא לְגַבִּיּהּ, וְכִן הָוָה מְלָשָׁה, דְמִתְפָּן אִזְדַּמְּנָת
 לִיהּ אֲתִתִּיהּ. רְוָא דְמִלָּה, בִּירָא לָא סְלִקָא, אֲלָא כַּד
 חַמָּא קְשָׁרָא דִּילֵיהּ לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדִּיָּה.

אֲשֶׁתּוֹ. סוּד הַדָּבָר - הַבָּאָר לֹא עוֹלָה אֲלָא כְּשֶׁרוֹאָה אֶת הַקֶּשֶׁר

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֵמּוּד 103)
 - פֶּרֶק א' עֲנָף א' -
מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים אֲפִלּוּ בְּלִי הַבְּנָה
פַּח הַמִּשְׁךְ

גַּם בְּתַקּוּן ל' כְּתָב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גְּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִּיד חֶכֶם לְלַמֵּד קִבְּלָהּ. וְעַנְשָׁם כַּמָּה גְּדוֹל אִם
 אִינְם לֹמְדִים קִבְּלָהּ וְגוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִי־צֵלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת
 בְּלַמּוּד הַקִּבְּלָהּ מַה שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְּדוֹל כַּחַה לְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.
 כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהַאֲרִיךְ מִכַּמָּה וְכַמָּה מְקוּרוֹת הַמַּחֲשִׁיבִים מֵאֵד אֶת לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר דְּנֻקָּא בִּימֵינוּ, דוֹר
 עֲקֵבֵתָא דְּמִשְׁיחָא, כֵּן מוּבָא בְּסֵפֶר אֹרֶז יִשְׂרָאֵל דְּכִיָּא שְׁכַתְּבִי: קְדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּנַבֵּר מִיְנוֹת
 וְאַפִּיקוּרְסוֹת רַחֲמֵנָא לִי־צֵלָן בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לָזֶה לְהַזְהִיר בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים הַלְלוּ, הַאֲחֵד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם
 זֶהָר אֶף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין מַה שֶׁאֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהָר מְסַגֵּלָת לְטַהֲרַת הַלֵּב.
 וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמַקְדֵּשׁ מְלֻךְ לְתַקּוּנֵי זֶהָר, שֶׁכָּל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל
 לִיּוֹצְרוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: כָּאלוּ פְּדִיאֵנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כו'. כִּי כִּד גְּזַר הַבּוֹרָא שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְּנוּז
 עַד סוּף יוֹמֵיָא דְּבִגְיָנָה יְבוֹא דְרוֹר, כִּי סְגֻלָּה זוֹ בּוֹ וְלֹא בּוֹזֵלָתּוֹ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנו ע"א-ב
הברואים העליונים והתחתונים קשורים זה בזה

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קִצִּיר חֲטָיִם וַיִּמָּצֵא דוֹדָאִים בְּשָׂדֵהָ.
רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (תהלים
קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' כָּלֵם
בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנָה. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ
בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת. אֵלֶּא מִי יִכּוֹל
לְמַנּוֹת אֶת מַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵנָּה כִּמָּה
צְבָאוֹת וּמַחְנֹת מְשֻׁנִּים זֶה
מִזֶּה שְׂאִין לָהֶם חֲשׁוֹבוֹן, וְכֹלֵם
בְּפַעַם אַחַת, כְּמוֹ פְּטִישׁ
שְׂמוּצִיא זִיקִים לְכֹל הַצְּדָדִים
בְּפַעַם אַחַת, כִּף הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא כִּמָּה מִיָּנִים
וּמַחְנֹת מְשֻׁנִּים זֶה מִזֶּה שְׂאִין
לָהֶם חֲשׁוֹבוֹן, וְכֹלֵם בְּפַעַם
אַחַת.

בֹּא רְאֵה, בְּדַבּוּר וּבְרוּחַ יְחִיד
נַעֲשֶׂה הָעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב בְּדַבֵּר
ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
צָבָאִם. בְּדַבֵּר ה' - זֶה הַדַּבּוּר.
וּבְרוּחַ פִּי - זֶה הָרוּחַ. זֶה בְּלִי

זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה וַיּוֹצֵאִים מֵהֶם כִּמָּה צְבָאוֹת לְצְבָאוֹת, וְהִפְלִ
בְּפַעַם אַחַת.

וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בְּיָמֵי קִצִּיר חֲטָיִם וַיִּמָּצֵא דוֹדָאִים
בְּשָׂדֵהָ. (בראשית 2) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד)

מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנָה. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, בְּכִמָּה אֶתֶר. אֵלֶּא,
מֵאֵן יִכִּיל לְמַמְנֵי עוֹבְדוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. דְּהָא
כִּמָּה חִילִין וּמִשְׁרִיין, מִשְׁנַיִן דָּא מִן דָּא, דְּלִית לוֹן
חוּשְׁבָנָא. וְכִלְהוּ בּוֹמְנָא חָדָא, כְּמַרְזֵפָא דְּאִפִּיק זִיקִין
לְכָל סְטָרִין בּוֹמְנָא חָדָא. כִּף קְדֻשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אִפִּיק
כִּמָּה זִינִין וּמִשְׁרִיין מִשְׁנַיִן דָּא מִן דָּא, דְּלִית לוֹן
חוּשְׁבָנָא וְכִלְהוּ בּוֹמְנָא חָדָא.

תָּא חַזִּי, בְּדַבּוּרָא וּבְרוּחָא כְּחָדָא, אֶתְעַבִּיד עֲלֵמָא,
דְּכַתִּיב (תהלים 22) בְּדַבֵּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי

כָּל צָבָאִם. בְּדַבֵּר ה', דָּא דַּבּוּרָא. וּבְרוּחַ פִּי, דָּא
רוּחָא. דָּא בְּלֹא דָא לָא אָזִיל, וְאֶתְכַלִּיל דָּא בְּדָא,
וְנִפִּיק מִנֵּיהוּ כִּמָּה חִילִין לְחִילִין, וּמִשְׁרִיין לְמִשְׁרִיין,
וְכֹלָא בּוֹמְנָא חָדָא.

תָּא חַזִּי כִּד בָּעָא קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְמַבְרִי עַלְמִין,
אֲפִיק חַד נְהוּרָא סְתִימָאָה. דְּמִן הַהוּא נְהוּרָא,
נְפִקִין וְנְהָרִין כָּל אֵינֻן נְהוּרִין דְּאֵתְנַלְיִין. וּמִהַהוּא
נְהוּרָא, נְפִקִין וְאֵתְפִשְׁטוּ וְאֵתְעֵבִידוּ שְׂאֵר נְהוּרִין
וְאִיהוּ עַלְמָא עֲלָאָה.

תו, אֵתְפִשְׁט הַאי נְהוּרָא עֲלָאָה, וְעֵבִיד אוּמְנָא,
נְהוּרָא דְלָא נְהִיר, וְעֵבִיד עַלְמָא תְּתָאָה. וּבְגִין
דְּאִיהוּ נְהוּרָא דְלָא נְהִיר, בְּעֵי לְאֵתְקַשְׂרָא לְעֵילָא, ^(ד)
בְּעֵי לְאֵתְקַשְׂרָא לְתַתָּא, וּבְקִשּׁוּרָא דְלְתַתָּא,
אֵתְקַשְׂר לְאֵתְנַהָרָא בְּקִשּׁוּרָא דְלְעֵילָא. וְהַאי נְהוּרָא
דְלָא נְהִיר, בְּקִשּׁוּרָא דְלְעֵילָא, אֲפִיק כָּל חֵילִין
וּמְשֻׁרְיִין לְזִינִין סְגִיָּאִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מָה רַבּוּ
מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

וְכָל מָה דִּי בְּאַרְעָא, הָכִי נָמִי לְעֵילָא. וְלִית לָךְ מְלָה
זְעִירָא בְּהַאי עַלְמָא, דְלָא תְּלִיָּא בְּמְלָה אַחְרָא
עֲלָאָה דְאֵתְפִקְדָא עֲלֵיהּ לְעֵילָא, בְּגִין דְּכִד אֵתְעַר
הַאי לְתַתָּא, אֵתְעַר הַהוּא דְאֵתְפִקְדָא עֲלֵיהּ לְעֵילָא,
דְּכָלָא אֵתְאַחַד דָּא בְּדָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂלָא תְּלוּי בְּדָבָר אַחַר עֲלִיּוֹן שְׁהַתְּמַנָּה עֲלֵיו לְמַעְלָה. מְשׁוּם שְׁכִשְׁמַתְעוּרָר זֶה
שְׁלַמְטָה, מַתְעוּרָר אוֹתוֹ שְׁהַתְּמַנָּה עֲלֵיו לְמַעְלָה, שְׁהַכֵּל נֶאֱחָז זֶה עִם זֶה.

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁרְצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת
הָעוֹלָמוֹת, הוֹצִיא אוֹר נִסְתָּר
אֶחָד, שְׁמֵהָאוֹר הַהוּא יוֹצְאִים
וּמְאִירִים כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת
שֶׁהַתְּגַלּוּ, וּמֵאוֹתוֹ הָאוֹר
יוֹצְאִים וְהַתְּפִשְׁטוּ וְנַעֲשׂוּ
שְׂאֵר הָאוֹרוֹת, וְהוּא הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן.

וְעוֹד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה
הַתְּפִשְׁט וְעֲשָׂה אֲמֵן, אוֹר
שְׂאִינּוּ מְאִיר, וְעֲשָׂה אֶת
הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן. וּמְשׁוּם
שֶׁהוּא אוֹר שְׂלָא מְאִיר, רוֹצֵה
לְהַתְּקַשֵּׁר לְמַעְלָה, רוֹצֵה
לְהַתְּקַשֵּׁר לְמַטָּה. וּבְקִשּׁוּר
שְׁלַמְטָה נִקְשֵׁר לְהֵאִיר בְּקִשּׁוּר
שְׁלַמְעָלָה. וְהָאוֹר הַזֶּה שְׂאִינּוּ
מְאִיר בְּקִשּׁוּר שְׁלַמְעָלָה,
מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֵילוֹת
וְהַמְּחַנּוֹת לְמִינֵיהֶם רַבִּים. זֶהוּ
שְׁכִתּוֹב מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה'
כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

וְכָל מָה שֶׁבְּאַרְץ כָּף גַּם
לְמַעְלָה, וְאִין לָךְ דְּבָר קָטָן
בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂלָא תְּלוּי בְּדָבָר אַחַר עֲלִיּוֹן שְׁהַתְּמַנָּה עֲלֵיו לְמַעְלָה. מְשׁוּם שְׁכִשְׁמַתְעוּרָר זֶה
שְׁלַמְטָה, מַתְעוּרָר אוֹתוֹ שְׁהַתְּמַנָּה עֲלֵיו לְמַעְלָה, שְׁהַכֵּל נֶאֱחָז זֶה עִם זֶה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קסג ע"א
בתורה רמוזים סודות גדולים

וַיֵּצֵג אֶת הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים וְגו'. (בראשית 2)
פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי ט) אִם חֲכַמְתָּ
חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא. אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ,
תָּא חַזִּי, וְוִי לְאִינוֹן חִיִּיבִי עֲלֵמָא, דְּלֹא יִדְעִין וְלֹא
מִשְׁגִּיחִין בְּמִלֵּי דְאֹרִייתָא. וְכַד אִינוֹן מִשְׁגִּיחִין בְּהַ,
בְּגִין דְּלִית לֹון סְכְּלָתְנֹון, מְלִין דְּאֹרִייתָא דְּמִיִּין
בְּעֵינֵיהֹון כְּאִילוֹ כְּלֹהוּ מְלִי רִיקְנִיָּא, וְלִית בְּהֹון
תּוֹעֵלְתָא. וְכֹלָא בְּגִין דְּאִינוֹן רִקְנִין מִדְּעֵתָא וְסְכְּלָתְנֹון.
דְּהָא כָּל מִלֵּי דְּאֹרִייתָא, כְּלֹהוּ מְלִין עֲלָאִין וְיִקְרִיִּין.
וְכָל מְלָה וּמְלָה כְּתִיב בְּהַ (משלי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים
וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשְׁוּוּ בְּהַ (בְּאֹרִייתָא).

וְכָל אִינוֹן טְפֵּשִׁין, אֲטִימִין דְּלִבָּא, כַּד חֲמָאן מְלִי
דְּאֹרִייתָא, לֹא דִי לֹון דְּלֹא יִדְעִי, אֶלָּא דְּאִינוֹן
אֲמִרִי, דְּאִינְהֹון מְלִין פְּגִימִין, מְלִי דְּלִית בְּהֹון תּוֹעֵלְתָא.
וְוִי לֹון, כַּד יִתְבַּע לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלִבּוֹנָא
דְּאֹרִייתָא, וְיִתְעַנְשׁוּן עֹנְשָׁא דְּמַרְדִּי בְּמֵאֲרִיהוֹן.

וַיֵּצֵג אֶת הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר
פָּצַל בְּרֹהֲטִים וְגו'. פֶּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (משלי ט) אִם
חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ
לְבַדְּךָ תִּשָּׂא. אִם חֲכַמְתָּ
חֲכַמְתָּ לָךְ - בֵּא רְאֵה, אוֹי
לְאוֹתָם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא
יֹודְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים
בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה. וְכִשְׁהֵם
מִשְׁגִּיחִים בְּהַ - מִשׁוּם שְׂאִין
לְהֵם שְׁכָל, דְּבַרִי הַתּוֹרָה
נִרְאִים בְּעֵינֵיהֵם כְּאִלוֹ כְּלָם
מְלֵאִים רִיקְנוֹת וְאִין בְּהֵם
תּוֹעֵלְתָא, וְהַכֹּל מִשׁוּם שְׁהֵם
רִיקְנִים מִדְּעַת וְשְׁכָל, שְׁהֵרִי
כָּל דְּבַרִי הַתּוֹרָה, כְּלָם
דְּבַרִים עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים,
וְכָל דְּבַר וְדְּבַר שְׁכָתוֹב בְּהַ
יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל
חֲפָצִים לֹא יִשְׁוּוּ בְּהַ [בְּתּוֹרָה].

וְכָל אוֹתָם הַטְּפֵּשִׁים אֲטוּמִי
הֵלֵב, כְּשֵׁרוֹאִים דְּבַרִי
תּוֹרָה, לֹא דִי לְהֵם שְׁלֹא

יֹודְעִים, אֶלָּא שְׁהֵם אוֹמְרִים שְׁהֵם דְּבַרִים פְּגוּמִים, דְּבַרִים שְׂאִין בְּהֵם תּוֹעֵלְתָא. אוֹי לְהֵם
כְּשִׁיתְבַּע אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲלִבּוֹן הַתּוֹרָה, וְיִעֲנְשׁוּ עֲנָשׁ שְׁמוֹרְדִים בְּרִבּוֹנָם.

מה פתוב בתורה? פי לא דבר רק הוא מכם. ואם הוא רק - הוא מכם, שהרי כל התורה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות מכל הטובות של העולם, כמו שנאמר וכל חפצים לא ישוו בה, ואיך יאמרו שהיא ריקה?!

ושלמה המלך אמר, אם חכמת חכמת לך. שכאשר יתחכם אדם בתורה, זוהי תועלת לו, שהרי בתורה לא יכול להוסיף אפלו אות אחת. ולצת לבדך תשא, שהרי התורה לא יגרע כלום מהשבח שלה, והליצנות היא שלו ונשארת בו להאביד אותו מן העולם הזה ומן העולם הבא.

מה פתיב באורייתא, (דבריי 27) פי לא דבר רק הוא מכם, ואי איהו רק מכם איהו, דהא אורייתא כלא, מלייא מכל אבנין טבין ומרגלאן יקירין, מכל טבין דעלמא. כמה דאת אמר וכל חפצים לא ישוו בה, והיך יימרון דאיהו ריקניא.

ושלמה מלכא אמר, אם חכמת חכמת לך, דכד יתחכם בר נש באורייתא, תועלתא דיליה איהו. דהא באורייתא לא יכיל לאוספא אפילו את אחת. ולצת לבדך תשא, דהא אורייתא, לא יגרע משבחה כלום, וליצנותא, דיליה איהו, ואשתאר ביה לאובדא ליה מהאי עלמא ומעלמא דאתי.

כלום מהשבח שלה, והליצנות היא שלו ונשארת בו להאביד אותו מן העולם הזה ומן

ספר אור הזהר (עמוד 103)
 - פרק א ענף א' -
מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה
פח) המשך

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא פתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהתבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבכותו יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצדד הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, בן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שישבו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (פי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קמ"א ע"א-ב
מעלת הנושא אשה

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. (בראשית)
 (ב) רַבִּי אֲבָא פָתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרָאם וְגו', כַּמָּה אֵיךְ לָן לְאַסְתְּפָלָא בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא.
 וְוִי לֹזֵן לְאִינוּן אֲטִימִי לְבָא וּסְתִימִין עֵינִין, הָא
 אוּרִייתָא קְאִירִי קְמִייהוּ, (משלי ט) לָכֹן לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׂתוּ
 בֵּינָן מִסְכְּתִי. (שם) מִי פְתִי יִסּוּר הֵנָּה חֶסֶר לֵב אֲמָרָה
 לוֹ, וְלִית מָאן דִּישְׁגַּח.

תָּא חֲזִי, הָאִי קְרָא, אֵיךְ בֵּיה רְזִין עֲלָאִין, אִיהוּ לְגוֹ,
 וְאִיהוּ לְבַר. זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאם, אֲשֶׁתִּמַּע לְהָאִי
 גְּוֹנָא, וְאֲשֶׁתִּמַּע לְהָאִי גְּוֹנָא. וְאֲשֶׁתִּמַּע דְּשִׁמְשָׁא
 וְסִיְהָרָא בְּחַבּוּרָא חָדָא אִינוּן, דְּכִתִּיב בְּרָאם. כַּמָּה
 דְּאִתְּ אָמַר, (חבקוק א) שֶׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבוּלָה. וְאֲשֶׁתִּמַּע,
 דְּאָדָם וְחָוָה כְּחָדָא אֲתַבְּרִיאוּ, בְּזוּוּגָא חַד. וְכִיוּן
 דְּאֲשֶׁתִּפְחוּ בְּזוּוּגָא חַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם. דְּלִית
 בְּרַכְתָּא שְׂרִיא, אֲלָא בְּאֲתַר דְּאֲשֶׁתִּפְחוּ דְּכַר וּנְקָבָא.
 וְחָוָה נְבְרָאוּ יַחַד בְּזוּוּג אַחַד, וְכִיוּן שְׁנַמְצָאוּ בְּזוּוּג אַחַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם, שְׂאִין הַבְּרָכָה שׁוּרָה
 אֲלָא בְּמִקּוּם שְׁנַמְצָאִים זָכַר וּנְקָבָה.

וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ
 בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. רַבִּי אֲבָא
 פָתַח וְאָמַר, (בראשית ה) זָכַר
 וּנְקָבָה בְּרָאם וְגו'. כַּמָּה יֵשׁ
 לָנוּ לְהַסְתְּפֵל בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה.
 אוּי לָהֶם לְאוֹתָם אֲטוּמִי הֵלֵב
 וּסְתוּמִי הָעֵינִים. הֵנָּה הַתּוֹרָה
 קוֹרְאָת לְפָנֵיהֶם, (משלי ט) לָכֹן
 לַחֲמוּ בְּלַחְמִי וּשְׂתוּ בֵּינָן
 מִסְכְּתִי. מִי פְתִי יִסּוּר הֵנָּה
 חֶסֶר לֵב אֲמָרָה לוֹ, וְאִין מִי
 שִׁישְׁגַּח.

בֵּא רָאָה, בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ
 סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, הוּא בְּפָנִים
 וְהוּא בְּחוּץ. זָכַר וּנְקָבָה
 בְּרָאם, נִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֹּה
 וְנִשְׁמַע לְצוּרָה הַזֹּה, וְנִשְׁמַע
 שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָנָה הֵם בְּחַבּוּר
 אַחַד, שְׁכַתוּב בְּרָאם, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (חבקוק א) שֶׁמֶשׁ יָרַח
 עָמַד זְבוּלָה. וְנִשְׁמַע שְׁאָדָם
 יַחַד בְּזוּוּג אַחַד, מִיָּד וַיִּבְרָךְ אֹתָם, שְׂאִין הַבְּרָכָה שׁוּרָה

בֹּא רֵאֵה, כְּשִׁיִּצֵא יַעֲקֹב לְלַכְתָּ לְחָרֹן, הֲיִהְיֶה לְבִדּוֹ, שְׂלֵא נִשָּׂא, מַה כְּתוּב? וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וְגו', וְלֹא הִשִּׁיבוּ לוֹ אֶלָּא בַחֲלוּם. כָּעֵת שֶׁנִּשְׂא, וְהָיָה בָּא עִם כָּל הַשְּׂבָטִים, כְּבִיכּוֹל הַמַּחְנֹת הָעֲלִיּוֹנִים פִּגְשׁוּ בּוֹ וְהִתְחַנְּנוּ לוֹ, שְׂכַתוּב וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ. הֵם חֲזְרוּ לְהַפְגִּישׁ בּוֹ. בְּרֵאשׁוֹנָה - וַיִּפְגַּע הוּא בְּמָקוֹם, וְכָעֵת הֵם - וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ.

מִשׁוּם שֶׁבִשְׂבִיל יַעֲקֹב וּבְאוֹתָם הַשְּׂבָטִים הֵם מְשֻׁקִים, מִן הַמַּיִם שֶׁל הַיָּם הַגָּדוֹל. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּרֵאשׁוֹנָה בְּלִילָה בַחֲלוּם, וְכָעֵת בְּמַרְאֵה הָעֵינַי וּבִיּוֹם. זֶהוּ שְׂכַתוּב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וְגו'.

בְּמָה הִכִּיר אוֹתָם? אֶלָּא רָאָה שֶׁהֵם הָיוּ אוֹתָם שָׂרָאָה בַחֲלוּם, מִשׁוּם כִּי קָרָא לָהֶם מַחְנָיִם, מַחְנֹת שֶׁנִּרְאוּ לְמַעַלָּה וּמַחְנֹת שֶׁנִּרְאוּ לְמַטָּה. לָמָּה נִתְגַּלּוּ לַפְּגִישׁ אוֹתוֹ? אֶלָּא הַשְּׂכִינָה הִלְכָה

תָּא חַיִּי, כִּד נִפְקַי יַעֲקֹב לְמִיתָדָּ לְחָרֹן, בְּלַחֲדוּי הָוָה, דְּלֹא אִינְסִיב. מַה כְּתִיב, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וְגו', וְלֹא אָתִיבוּ לֵיהּ אֶלָּא בְּחֵלְמָא, הַשְּׂתָא דְאִנְסִיב וְהָוָה אָתִי בְּכֵלְהוּ שְׂבָטִין. כְּבִיכּוֹל מִשְׂרַיִן עֲלֵאִין, פִּגְעִין בֵּיהּ, וְאִתְחַנְּנוּ לֵיהּ. דְּכְתִיב וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ, אִינּוֹן אֶהְדְּרוּ לְמַפְגַּע בֵּיהּ. בְּקַדְמִיתָא אִיהוּ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם, הַשְּׂתָא אִינּוֹן וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ.

בְּגִין דְּכַנְיָנִיהּ דִּיעֲקֹב וּבְאִינּוֹן שְׂבָטִין, אִתְשַׁקְּיִין אִינּוֹן מִמַּיָּא דִּימָא רַבָּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּקַדְמִיתָא בְּלִילָה בְּחֵלְמָא. הַשְּׂתָא בְּחִיזוּ דִּיעִנָּא, וּבִימָמָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וְגו'.

בְּמָה (דף קסח ע"ב) אִשְׁתַּמּוּדַע לוֹן, אֶלָּא חֲמָא, דְאִינּוֹן הָוּוּ, אִינּוֹן דְּחֲמָא בְּחֵלְמָא, בְּגִינֵי כִּי קָרָא לוֹן מַחְנָיִם, מִשְׂרַיִן דְאִתְחַזּוּ לְעֵילָא, וּמִשְׂרַיִן דְאִתְחַזּוּ לְתַתָּא. אִמָּאי אִתְגַּלְיָאוּ לְמַפְגַּע לֵיהּ. אֶלָּא שְׂכִינְתָּא אֲזֵלָא לְגַבִּיָּהּ, לְנַטְלָא לְבֵיתֵיהּ. וּמַחְפָּא לֵיהּ לְבַנְיָמִן, לְנַטְלָא בֵּיתָא עֲמִיָּה דִיעֲקֹב כְּדָקָא יָאוּת. וּכְדִין כְּתִיב, (ירמיה מז) וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד. כְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (ע"כ פרשת ויצא)

אֲלִיו לְטַל אֶת בֵּיתוֹ, וּמַצְפָּה לְבַנְיָמִין לְטַל אֶת הַבַּיִת עִם יַעֲקֹב כְּרָאוּי, וְאִז כְּתוּב וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד. כְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מקור המאמר בזהר פרשת מקץ דף קצז ע"ב
סוד ויהי נעם במוצאי שבת

דָּבָר אַחֵר, עֲלָמָא דְאַתֵּי אֶקְרִי נַעַם, וְכֵד אֲתֵּר
עֲלָמָא דְאַתֵּי, כָּל חֵדוֹ וְכָל טִיבוֹ וְכָל נְהוּרִין
וְכָל חֵירוֹ דְעֲלָמָא אֲתֵּר, וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי נַעַם.

וְעַל דָּא תְּנִינֵן, חֵיבִין דִּיהוֹן בְּגִיהֵנָם, בְּשַׁעְתָּא
דְּעָאל שַׁבְתָּא, נְיִיחִין כְּלָהוּ, וְאִית לְהוּ חֵירוֹת
וְנִיחָא. בְּשַׁעְתָּא דְנַפִּיק שַׁבְתָּא, אִית לֵן לְאַתְּעָרָא
חֵירוֹ עֲלָאָה עֲלָנָא, דְנִשְׁתַּזִּיב מִהֵוּא עוֹנָשָׁא דְחֵיבֵי
דְאַתְדָּנוּ (ס"א דְאַתְדָּנוּ) מִהֵוּא שַׁעְתָּא וְלֵהֲלָאָה. וְאִית
לֵן לְאַתְּעָרָא וְלִימָא, (תהלים ז) וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ. דָּא הוּא נַעַם עֲלָאָה, חֵירוֹ (ס"א חֵירוֹ) דְכִלְאָ, וְעַל
דָּא דְרַכִּיָּה דְרַכִּי נַעַם.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, מָאן נְתִיבוֹתֶיהָ. אֲלִין אִינוּן
שְׁבִילִין דְנַפְקִין מִלְּעִילָא, וְכִלְהוּ נָקִיט לֹון בְּרִית
יְחִידָא, דְאִיהוּ אֶקְרִי שָׁלוֹם, שְׁלָמָא דְבֵיתָא. וְאָעִיל
לֹון לִימָא רַבָּא, כֵּד אִיהוּ בְּתוֹקְפִיהָ, וְכֵדִין יְהִיב לִיהָ
שְׁלָמָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם (ע"ב).

נְתִיבוֹתֶיהָ? אֵלוּ הֵם הַשְּׁבִילִים שְׂיוֹצָאִים מִלְּמַעְלָה, וְאֵת כָּלֵם לֹוקחַ הַבְּרִית הַיְחִידִי שְׁנַקְרָא
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם הַבֵּית, וּמְכַנֵּס אוֹתָם לַיָּם הַגָּדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּגִבּוֹרָתוֹ, וְאִזּוּ נוֹתֵן לוֹ שָׁלוֹם. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. בֵּא רָאָה, יוֹסֵף הָיָה בְּרִית שָׁלוֹם, וְהָיָה מִלֶּךְ בְּמִצְרַיִם וְשִׁלִּיט
עַל הָאָרֶץ, וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה, לֹא הָיָה יוֹדֵעַ.

דָּבָר אַחֵר - הָעוֹלָם הַבָּא
נִקְרָא נַעַם, וְכִשְׁמַתְעוֹרֵר
הָעוֹלָם הַבָּא, כָּל הַשְּׂמִחָה
וְכָל הַטּוֹב וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל
הַחֵירוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
מִתְעוֹרְרִים, וּמִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָא
נַעַם.

וְעַל זֶה שְׁנִינֵנוּ, הַרְשָׁעִים שֶׁל
הַגִּיְהֵנָם, בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנַסְתָּ
הַשַּׁבָּת, כָּלֵם נַחִים, וַיֵּשׁ לָהֶם
חֵירוֹת וּמְנוּחָה. בְּשַׁעְתָּא
שְׂיוֹצָאֵת הַשַּׁבָּת, יֵשׁ לָנוּ
לְעוֹרֵר שְׂמִחָה עֲלִינוּנָה עֲלֵינוּ
שְׁנַנְצֵל מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁל
הַרְשָׁעִים שְׁנַדְּוֵנוּ [שְׁחֵרוּן] מִן
הַשַּׁעְתָּא הַהִיא וְהִלָּאָה. וַיֵּשׁ לָנוּ
לְהַתְעוֹרֵר וְלֹמַר, (תהלים ז)
וְיֵהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ.
זֶהוּ הַנַּעַם הָעֲלִיּוֹן, שְׂמִחַת
[חֵירוֹת] הַכֹּל, וְעַל כֵּן דְרַכִּיָּה
דְרַכִּי נַעַם.

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם, מִי זֶה
נְתִיבוֹתֶיהָ? אֵלוּ הֵם הַשְּׁבִילִים שְׂיוֹצָאִים מִלְּמַעְלָה, וְאֵת כָּלֵם לֹוקחַ הַבְּרִית הַיְחִידִי שְׁנַקְרָא
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם הַבֵּית, וּמְכַנֵּס אוֹתָם לַיָּם הַגָּדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּגִבּוֹרָתוֹ, וְאִזּוּ נוֹתֵן לוֹ שָׁלוֹם. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. בֵּא רָאָה, יוֹסֵף הָיָה בְּרִית שָׁלוֹם, וְהָיָה מִלֶּךְ בְּמִצְרַיִם וְשִׁלִּיט
עַל הָאָרֶץ, וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה, לֹא הָיָה יוֹדֵעַ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהֵי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיה סָגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלִיה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עָלִיה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאִמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָאִמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזוהר (עמוד 106)
 - פרק א ענף א' -
 מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (פח) המשך

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועפוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבנות חילים לקודשא בריהו היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

(מתוך מכתב חזק שכתב כ"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א ל"מפעל הזוהר היומי")

פט) דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זוהר בכל יום, והוא כתרים בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי המקימים בן בכל יום הנה הגי' לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א (וצ"ל) הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שבקשו לפרסם גדלת למוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמד דף זוהר בכל יום בלי גדר.